Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35425
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

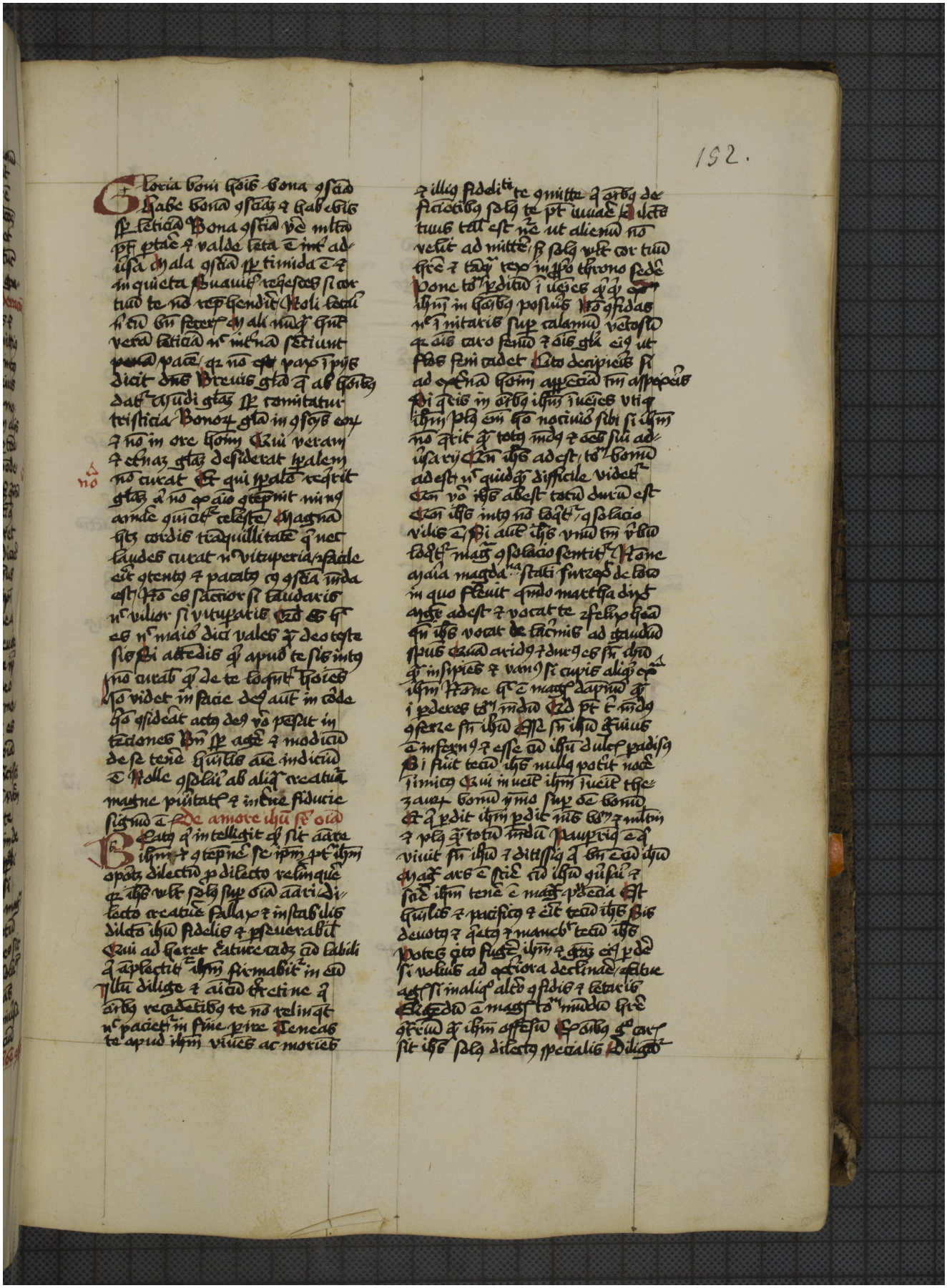

152.

Gloria boni hois bona qsciad
habe bonā qsciag ꝗ habebis
sp leticiā Bona qsciā vō mitto
pfi ptae ꝗ valde leta e imo ad
ipsa dy ala qsciā sp timida e ꝗ
in quiete suauis refecies si cor
tuū te no reprehendit Soli locū
fecit ihs secreto dy ali vnde ipse
verū leticiā nr mēnā sciunt
pera pace qr no est pax ipijs
dicit dns Breuis gtia q ab hoibus
dat Qui di gtia sp comitatur
tristicia Bono ꝗ gtia in qsciis cor
ꝗ no in ore hoim Qui veram
ꝗ etnam gtia desiderat pacem
no curat Et qui pace requirit
gtia a no qo aio greprit nisi ng
armis quiete celeste Magna
est cordis tranquillitas q nec
laudes curat nr vituperia spiale
est gtenta ꝗ parata cū qsciā inda
est Ho es sactior si laudaris
nr vilior si vituperaris Qd es ꝗ
es nr maior dici vales ꝗ deo tota
sis Si adhedis q apud te sis intq
nō curas q de te loquūt hoices
sed videt in facie deo aut in cōde
ho qsideat acto deo vō pesit in
tenebris hōr sp agit ꝗ modicū
de se tenē Quietis aūt indicū
e velle qsolū ab alīq creatura
magne pūtate ꝗ intime fiducie
signū e

De amore ihū sp oīd

Beatus q intelligit q sit amare
ihm ꝗ q tepnē se ipm pt ihm
opoz dilectū p dilecto relinquere
qr ihs vult solū sup oīa amari di-
lecto creature fallaci ꝗ instabilis
dilecto ihū fidelis ꝗ pseuerabilis
Qui ad letet ature cadz ad labili
q aplectit ihm firmabit in eū
illū diligē ꝗ aliū ꝗ trahe q
arbi recedentibū te no relinqt
nr pacieti in fine pire Teneas
te apud ihm viues ac moriens
ꝗ illi fideliter te quitte q arbi de
fiscentibū solū te pt iuuare Dilecto
tuus tal est nē ut alienū no
velit ad mittere sp solū vult cor tuū
fere ꝗ tādē tepo in ho throno sedē
Pone tē pdītū i ueies q q ꝗ
ihm in hoibus positus Ho qsciās
nr i nitaris sup calamū vetustū
qr ois caro fenū ꝗ ois gla eius ut
flos feni cadet Ho decipieris si
ad externa hoim appetitū tm aspiceris
Si qeis in arbi ihm inueies vti q
ihm plus eū ho noctiuū sibi si ihm
no qrit ꝗ toty mdo ꝗ oēs sui ad
ipsa ry Cū ihs adest tē bonū
adest nr quidq difficile videt
Cū vō ihs abest tacū durū est
Cū ihs intq nos loqt q solacio
vilis e Si aut ihs vnū tm vbū
loqt mag q solacio sentit Hanc
ayaia magdalena stabat fletū de loco
in quo flevit quando martha dixit
ange adest ꝗ vocat te zfelipo qd
qn ihs vocat de lacrimis ad gaudū
spus cū aridq ꝗ durq es fr dno
q inspices ꝗ vanq si cupis aliq eē
ihm Hanc qr e magis dignū q
i pderes tē mdo qd pt e mdq
qsere fr ihū esse fr ihū Quius
a infernq ꝗ esse cū ihū dulcis paradisq
Si fuit cū ihs nullq potest nocere
inimicus Qui in ueit ihm inueit thesa
zaurū bonū omis sup de bonū
est q pdit ihm pdit omē tē ꝗ mundū
ꝗ plus q totū mdū pauperiq e q
viuit fr ihū ꝗ ditissimus q cū cū ihū
qia ars e scie cū ihū quisq ꝗ
sed ihm tenē e magis pecūia est
Qualis ꝗ pacifice ꝗ cū cū ihs Sis
deuotus ꝗ casto ꝗ mancipū cū ihs
Potes cito fugere ihm ꝗ gtia eius pdere
si voluis ad exteriora declinare ad alue
aut si malis aliū q fidis ꝗ cū ihs
Eligendū a magis tē mundo fere
Creū ꝗ ihm affectū Ho arbi q car
sit ihs solū dilectū specialis Diligēdū